

Arrest

nr. 326 003 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat V. CHRISTIAENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 15 december 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 16 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 september 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. De voogdij werd in december 2024 beëindigd omdat verzoeker de meerderjarigheid bereikte.

1.3. Op 21 juni 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 24 juni 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/12/2022

Je werd op 14 februari 2024 van 9u13 tot 12u22 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Je advocaat meester CHRISTIAENS Vincent was aanwezig tijdens het volledige persoonlijke onderhoud, alsook je voogd A.Y. Je werd bijgestaan door een tolk Pashtu.

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een soennitische Pashtun te zijn. Je bent afkomstig uit Haji Zay, district Tagab in de provincie Kapisa. Je hebt een tijd in Kabul gewoond en het laatste jaar voor vertrek in het districtscentrum van Tagab. Je haalde de volgende feiten aan in het kader van je verzoek om internationale bescherming:

Meerdere familieleden werkten voor de voormalige Afghaanse overheid. Je maternale oom S.A. was militair en je maternale oom K., die in België woont, zat bij de arbaki. Je broer R. heeft zes maanden als soldaat gewerkt in Kabul. Je vader heeft voor lange periode gewerkt als arbaki. Na de machtsgreep van augustus 2021 kondigden de taliban amnestie aan. Jullie keerden toen van het districtscentrum van Tagab terug naar je geboortedorp Haji Zay. Hoewel er amnestie was afgekondigd, werd er in de moskee van het dorp aangekondigd dat de kinderen van voormalige arbaki met de taliban moesten samenwerken. Als ze weigerden, zouden ze de vader doden en de kinderen alsnog dwingen.

De tweede dag dat jullie terug in het dorp waren, kwamen de taliban met een groep van 30 man naar jullie huis om het te doorzoeken. Ze waren op zoek naar documenten van je vader in verband met zijn werk. Hoewel ze geen documenten konden vinden, zeiden ze hem toch dat hij jou en je oudere broer later aan hen moest geven. Zo niet, zouden ze jullie doden. Jullie zijn diezelfde dag nog als gezin vertrokken uit het dorp.

Van Afghanistan reisden jullie met z'n allen naar Iran. Jij en je oudere broer reisden drie maanden later verder naar Turkije terwijl de rest in Iran achterbleef. Zes maanden later werd je familie gedeporteerd naar Afghanistan en keerden ze terug naar je geboortedorp. Je vader leefde toen verborgen op verschillende plaatsen en kwam af en toe naar huis.

Je raakte van je oudere broer gescheiden in Turkije nadat jij kon doorreizen naar Bulgarije en hij niet. Je broer is momenteel in Iran. Je reisde alleen verder via Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland, Frankrijk tot in België. Je kwam hier aan op 15 december 2022 en verzocht de dag erna om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Toen je een maand voor je persoonlijk onderhoud met je moeder belde, zei ze dat je vader onderweg is naar Iran. Hij is op de vlucht voor de taliban. Je jongere broer S. wordt door de mullah van de madrassa aangesproken over jou, je oudere broer en je vader.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je problemen met de taliban omwille van het werk van je vader, meer bepaald dat ze je zullen doden of dat je met hen moet samenwerken. Daarnaast werkten je broer en twee maternale ooms voor de voormalige overheid. Je koestert ook een vrees omwille van het feit dat je in België woont en hier voetbal speelt.

Ter ondersteuning voor je verzoek om internationale bescherming legde je de volgende documenten neer: foto's van je broer, een kopie van de sterkaart van je vader, twee foto's van je vader, een kopie van je eigen taskara en van je familieleden, het originele inschrijvingsbewijs van de voetbalclub in België, een kopie van een document over een wedstrijd van 7 februari 2024, acht foto's van jou op de voetbal en een kopie van de bijlage van je maternale oom K.S.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw

voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens vrees voor de taliban omdat je vader als arbaki had gewerkt. Je zou gedwongen worden om met de taliban samen te werken. Je haalde daarnaast ook verwestersing aan. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 13, 20) Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit je verklaringen blijkt dat je vader lang voor de arbaki heeft gewerkt. Hij werkte op de controlepost van het districtscentrum. Je broer werkte sinds zes maanden voor de machtsovername als soldaat in Kabul. Zowel je broer als vader stopten met hun job toen de machtsovername plaatsvond. Om hun jobs aan te tonen, legde je een foto neer van je broer in zijn werkoutfit en twee foto's van je vader met een geweer. (zie documenten nr. 1 en 3 in de groene map) (npo p. 6, 7, 8, 19) Je maternale ooms S.A. en K. (cgvs nr. ../.....) werkten respectievelijk als militair en bij de arbaki. (npo po. 8, 9) Je vader en oudere broer hebben nooit problemen gehad met de taliban vóór de machtsovername. (npo p. 14)

Wat jouw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat je een familielid bent van een aantal vroegere leden van het ANSF, waarvan je niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hadden met daden van vervolging (zie verder), is onvoldoende om een nood aan bescherming voor jou zelf aannemelijk te maken.

Ook wat betreft jullie problemen ná de machtsovername, overtuigden je verklaringen niet. Na de machtsovername verhuisde je met de rest van je familie van het districtscentrum van Tagab naar je dorp Haji Zay omdat de taliban amnestie hadden afgekondigd. In de moskee werd verkondigd dat de mensen zonder problemen in het dorp zouden kunnen wonen. De taliban vielen je huis binnen en doorzochten het waarna jullie het dorp verlaten hebben. (npo op. 14, 15)

Er is een aantal zaken die de geloofwaardigheid van je verklaringen fundamenteel onderuit haalt. Zo schetste je op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS een andere context over je problemen en wat de reden was dat je familie besloot het land te verlaten. Op de DVZ vertelde je dat de taliban op de dag van de machtsovername vertelden dat de mensen die tijdens de vorige regering voor de burgerlijke politie gewerkt hebben, hun kinderen moesten verplichten om met de taliban te werken, anders zou de hele familie gedood worden. De taliban gaven dit via de moskee door aan de dorpsouderen en de dorpingen. Omwille van deze situatie besloot je vader te vluchten. Je werd twee keer expliciet gevraagd of er nog andere dingen gebeurd waren, je zei van niet. (DVZ Vragenlijst, rubriek 3.5) Toen je op het CGVS werd gevraagd om te vertellen wat

jullie ertoe had aangezet om twee dagen na de val te vertrekken, vertelde je dat de taliban jullie huis waren binnengevallen met een groep van dertig. Ze doorzochten het huis en vroegen je vader om documenten. Jullie verlieten het dorp nog diezelfde dag. De inval was de enige reden van jullie vertrek. (npo p. 14, 15) Het is opvallend dat je op de DVZ niets zei over de inval bij je thuis, en dat je op het CGVS uit jezelf niets vertelde over de dreigementen via de moskee aan de arabaki's en hun gezinnen. Integendeel, op het CGVS sprak je enkel over de boodschap van vergiffenis en amnestie die in de moskee werd verkondigd. (npo p. 14, 15) Toen je werd gewezen op het feit dat je op de DVZ niets had vermeld van de inval, zei je dat je niet voldoende tijd had toen. Echter, gezien je op de DVZ tweemaal werd gevraagd of er nog dingen waren gebeurd, kan niet ingezien worden waarom je dat toen niet gezegd zou hebben. (npo p. 15, 16) Het argument van tijdsgebrek houdt geen steek, waardoor deze tegenstrijdigheid overeind blijft.

Je werd ook gewezen op het feit dat je op de DVZ verteld had dat er nog andere zaken verkondigd werden in de moskee (de bedreigingen). Je herinnerde je niet wat dat was. Pas toen je erop werd gewezen dat je op de DVZ had verteld dat de taliban wilden dat de kinderen van de voormalige arbaki met hen samenwerkten, zei je dat je dat al had verteld. Je had die informatie van je ouders vernomen en dit werd ook telkens in de moskee verteld door talibanleden. (npo p. 16) Het is helemaal niet geloofwaardig dat je zo iets niet spontaan uit jezelf zou vermelden. Je werd meermaals de kans gegeven om te vertellen over wat er in de moskee werd verteld. Dat je pas begint te vertellen over de bedreigingen naar de kinderen van arbaki toe, nádat de PO je wees op je verklaring van op de DVZ, doet sterk vermoeden dat je een gekunsteld verhaal aan het vertellen was en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van je problemen en die van je familie.

Ten tweede waren je verklaringen over de inval bij je thuis niet aannemelijk. De taliban vertelden onder andere tegen je vader dat ze hem over een paar dagen zouden vermoorden. Ze zouden hem doden indien ze documenten vonden over zijn job, en ze zouden hem ook doden indien hij jou en je broer niet aan de taliban overleverde. Je vader vertelde jullie dat jullie zo snel mogelijk moesten vertrekken omdat ze jullie anders allemaal zouden doden. (npo p. 17, 18) Als de taliban er zodanig op gebrand waren je vader en de rest van het gezin te doden, houdt het geen steek dat ze hem daarover inlichtten en vervolgens vertrokken. Op die manier gaven ze jullie je de tijd en ruimte om te vluchten en zichzelf elders in veiligheid te brengen, hetgeen onmogelijk de bedoeling kan geweest zijn van de taliban. Dit ondergraaft de aannemelijkheid van de door jou voorgehouden vrees voor vervolging alleen maar verder.

Ten derde staan je verklaringen haaks op beschikbare informatie. Je verklaarde dat de taliban mensen zoals jij viseren wegens het werk van je vader bij de arbaki. In de moskeeën werd verkondigd dat de zonen van arbaki's voor de taliban moesten werken. Indien er werd geweigerd, zouden de vaders gedood worden en de kinderen alsnog gedwongen. (npo p. 13, 15, 16) Uit informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de talibanregering na de machtsovername probeerde de eigen strijdkrachten op te bouwen. Zij rekruteerden hiervoor op vrijwillige basis en vooral onder hun eigen aanhangers. Gevallen van gedwongen rekrutering werden hierbij niet gerapporteerd. Bronnen melden bovendien dat het tegendeel het geval was, nl. dat de taliban meer dan genoeg personen had die wilden toetreden tot hun strijdkrachten, onder meer omwille van de economische crisis in het land. Je bewering dat de taliban gebruik zouden maken van gedwongen rekrutering van familieleden van arbaki's berust louter op jouw verklaringen, wordt door jou niet gestaafd en wordt geenszins bevestigd door de aanwezige informatie.

Naast je vader had je twee maternale ooms en je broer die voor de overheid werkten. Je maternale ooms S.A. en K. werkten als militair en bij de arbaki. Je broer was soldaat. Je maakt echter evenmin aannemelijk dat je omwille van de profielen van je ooms en broer een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren door de taliban. Ten eerste kan er, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, geen ernstig geloof worden gehecht aan je persoonlijke vervolgingsfeiten en die van je familie voor jullie vertrek uit Afghanistan, waardoor er geen geloofwaardige indicatoren zijn dat de taliban naar jou op zoek zouden zijn. Ten tweede heeft je oom K. ondertussen een negatieve beslissing gekregen (zie blauwe map), wat betekent dat er werd geoordeeld dat hij geen risico loopt in Afghanistan. Gezien hij niets te vrezen heeft, kan niet ingezien worden waarom dat voor jou wel zou zijn omwille van de job van je oom K. Daarnaast blijkt dat je familie in je dorp zonder duidelijke problemen in Afghanistan verblijft. Gevraagd hoe het met hen gesteld is, zei je dat het goed gaat met hen. Na hun terugkeer uit Iran zijn de taliban niet meer bij hen langsgekomen. (npo p. 11, 17) Gezien je familie geen problemen heeft met de taliban, kan ook niet ingezien worden waarom jij bij terugkeer wél problemen zou hebben door de vroegere jobs van je familieleden.

De hierboven gedane vaststellingen versterken stuk voor stuk de beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw problemen met de taliban omwille van de jobs van je vader, broer en ooms.

Bijgevolg maak je geen nood aan internationale bescherming aannemelijk omwille van problemen met de taliban.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%.

Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in

verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt."

Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van

14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en

voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Eerst en vooral moet worden vastgesteld dat je tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt gewoond waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je hebt op verschillende plaatsen gewoond, zowel op het platteland als in Kabul. In Kabul had je een sociaal leven, speelde je voetbal en deed je wel eens uitstapjes. (npo p. 10, 12) Uit deze

zaken kan afgeleid worden dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je hebt nog contact met je familie in Afghanistan, hebt op school en in het opvangcentrum contact met Afghaanse jongeren en ook met je maternale oom K. (npo p. 3, 8, 10) Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je sinds je vertrek uit Afghanistan totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je vertelde dat je moeder met je jongere broers en zussen nog in je geboortedorp woont, alsook maternale oom A. Drie paternale ooms wonen in Tagab. (npo p. 9, 11) In het midden gelaten waar je vader zich momenteel bevindt, kan worden aangenomen dat je een netwerk hebt in Tagab waarmee je in contact staat, dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Je kwam hier aan op 15 december 2022. Je gaat naar school en leert Nederlands. Je bent sinds herfst 2023 lid van de voetbalclub van Maria-Aalter. Je hebt twee keer per week training en op zaterdag speelt je wedstrijd. Zowel op school als op de voetbal ben je bevriend met Belgische jongeren. Je hebt hier nieuwe mensen leren kennen en een nieuw leven opgebouwd. (npo p. 2, 3, 20) Deze zaken tonen weliswaar aan dat je je probeert te integreren in België en je best doet om Nederlands te leren. Dit betekent echter niet automatisch dat je verwesterd bent. Het is eerder een onderdeel van het te verwachten integratieproces van een verzoeker om internationale bescherming in België.

Je voogd haalde aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan een gevaar kan lopen omdat je voetbalt en dit een taboe is voor de taliban. Om je hobby aan te tonen, legde je een inschrijvingsbewijs neer van de voetbalclub, een document over een wedstrijd op 7 februari 2024 en acht foto's. (zie groene map doc nr. 5, 6) Ook wees je voogd op je moderne kledingstijl die anders is dan de traditionele Afghaanse klederdracht. (npo p. 20) Er moet op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij, sociale omgang, contact met vrouwen...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemeen in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en je toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Voor zover je voogd aanhaalde dat je in Afghanistan geen voetballer kan worden en in België wel (npo p. 14), moet worden benadrukt dat dergelijke zaken niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknotting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden. Daarnaast is het ook normaal dat je in België bepaalde dingen leert en ontdekt die je nog niet kende van in Afghanistan.

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens je verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van je identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat je gedurende je verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Wat betreft de overige documenten die je hebt voorgelegd in het kader van je procedure en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: je taskara en die van je familieleden staven jullie identiteit en afkomst uit Tagab, dat zijn elementen die op zich door het CGVS niet

betwist worden, maar die geenszins van aard zijn dat ze een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen die werden gedaan in je dossier.

De stemkaart van je vader toont aan dat hij kon stemmen, maar houdt verder geen verband met je asielrelaas. De foto's van je broer op zijn werk en van je vader met zijn geweer, onderbouwen je verklaring dat ze voor de voormalige overheid gewerkt hebben. Deze foto's kunnen echter niet aantonen dat jij persoonlijk iets te vrezen hebt in Afghanistan omwille van hun jobs. De familiefoto's en twee foto's met je broer samen, tonen jullie familieband aan. De bijlage van je maternale oom K.S. legde je neer om te tonen wie je oom juist was. De bijlage toont aan dat hij in België asiel heeft aangevraagd. Voor de rest houdt de bijlage van je oom geen verband met jouw eigen relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"art. 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

- art. 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht."

Volgens de relevante rechtsleer moet het begrip vrees worden geïnterpreteerd als verwijzende naar de persoonlijke, psychische toestand van de vluchteling, wat een subjectief element uitmaakt. Verweerster kan uiteraard niet oordelen of in hoofde van verzoekende partij al dan niet een dergelijke vrees bestaat. Evenwel is aan het criterium een objectief element toegevoegd, met name de vrees moet gegrond zijn. Dit is wel iets wat verweerster kan, mag en zelfs moet beoordelen. De rechtsleer en het handboek van het UNHCR, het Vluchtelingen-Commissariaat van de VN, met betrekking tot de toepassing van de Vluchtelingenconventie stellen eveneens dat de vrees als gegrond moet worden beschouwd indien de kandidaat-vluchteling kan aantonen, op een redelijke wijze, dat het leven voor hem ondraagbaar is geworden in zijn land van herkomst, of het zou worden, om dezelfde redenen, indien hij zou terugkeren. Bovendien stelt dit handboek van het UNHCR ook dat de kandidaat-vluchteling het voordeel van de twijfel moet worden gegund indien de kandidaat-vluchteling geloofwaardig is, zijn verklaringen coherent en plausibel zijn en niet indruisen tegen algemeen bekende feiten.

Bij het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) wordt steevast weinig tijd genomen voor elke asielzoeker. Hen wordt meegedeeld dat ze het heel kort moeten houden omdat ze bij het Commissariaat-generaal (verder: CGVS) ruim de tijd zullen krijgen om alles in detail te vertellen. Er werd verzoeker gevraagd om kort in enkele zinnen samen te vatten. In zo'n situatie is het normaal dat er bepaalde argumenten of feiten nog niet verteld werden bij de DVZ. Deze punten komen wel naar boven wanneer verzoeker meer tijd krijgt om alles te vertellen, bij het CGVS. Verzoeker heeft effectief alles uitgelegd. Bij het begin van het interview heeft hij gewezen op een typfout in het verslag van de DVZ omtrent de arbaki's. Dat ging over het lastigvallen van de arbaki's. Verzoeker dacht dat de verwijzing voldoende was en heeft niet alles spontaan herhaald. Bovendien had verzoeker vóór het persoonlijk onderhoud al 3 interviews gehad waarin hij dat verteld had; hij nam aan dat het CGVS het intussen wel wist. Toen de *protection officer* ernaar vroeg, heeft verzoeker het nog eens herhaald. Daar is niets vreemds aan.

Verzoeker wijst op de specifieke situatie na de machtsovername. Op slechts enkele dagen tijd hadden de taliban de macht in Afghanistan overgenomen. Overal liepen nieuwe mensen rond die van overal kwamen. Sommige strijders hadden honderden kilometers gereisd en kwamen in het dorp van verzoeker aan. De taliban was op dat moment nog in een onderzoeksfase. Ze waren nog volop bezig met uitzoeken wie voor het leger of buitenlandse organisaties werkte. Ze waren ook lijsten aan het aanleggen van de arbaki's. Er werden overal waarschuwingen geuit. Het was een bijzonder chaotische periode. Er was een eerste controle van een groep taliban die documenten zocht, maar toen konden ze er nog onderuit raken. De dorpsouder was ook een talib, maar hij kende de vader van verzoeker al heel lang. Omdat ze elkaar al lang kenden, tipte hij de vader dat er grotere problemen zouden volgen. Dat gaf de doorslag aan de familie om te vertrekken. Opnieuw is daar, in tegenstelling tot wat verweerster laat uitschijnen, niets vreemds mee.

De door verweerster geciteerde informatie gaat uit van de reguliere situatie waarbij Afghanen die werkten voor het leger of buitenlandse organisaties niet gedwongen gerekruteerd werden. Echter, de situatie van verzoeker gaat over arbaki's. Deze situatie is specifiek omdat de taliban arbaki's nog meer haten dan Amerikanen. Arbaki's en hun zonen werden bijgevolg geviséerd. Zo vertelde de vader van verzoeker over zonen van arbaki's die voor een periode van verschillende maanden naar een 'heropvoedingskamp' werden gestuurd. Een andere techniek om de vaders te straffen of de zonen in lijn te laten lopen, was hen opnemen in de taliban, om hen daar te indoctrineren. De verwijzing naar voldoende vrijwilligers is bijgevolg niet relevant en foutief voor de specifieke situatie van verzoeker.

Uit de samenlezing van deze elementen blijkt dat verzoekende partij effectief geviséerd werd of wordt. Verzoekende partij volhardt dan ook in het relaas voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Minstens dient aan verzoekende partij de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

3.1.2. In een aanvullende nota van 19 februari 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance : Afghanistan*" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van november 2024.

3.1.3. In een aanvullende nota van 20 februari 2025 legt verzoeker de volgende stukken neer:

- loonfiches juli 2024-januari 2025 (stuk 1);
- identiteitskaart oudere broer (stuk 2);
- screenshot video arrestatie oudere broer (stuk 3).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst merkt de Raad op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 6 september 2023, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 14; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. In december 2024 werd verzoeker meerderjarig.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Daarnaast betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Pashtou en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Verzoekers bijkomende verklaringen over zijn verklaringen laten geen andere beoordeling toe, zodat de motieven van de bestreden beslissing worden bevestigd.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota een kopie van de identiteitskaart van zijn broer voorlegt, samen met een screenshot van een video waarin zijn broer gearresteerd zou worden, moet worden opgemerkt dat uit de screenshot niet afgeleid kan worden of de gearresteerde wel degelijk verzoekers broer is. Daarnaast wijst de Raad erop dat aan dergelijke screenshots geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen neemt de Raad de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing over:

“Uit jouw verklaringen voor het CGVS blijkt dat je jouw land ontvluchtte wegens vrees voor de taliban omdat je vader als arbaki had gewerkt. Je zou gedwongen worden om met de taliban samen te werken. Je haalde daarnaast ook verwestersing aan. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 13, 20) Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit je verklaringen blijkt dat je vader lang voor de arbaki heeft gewerkt. Hij werkte op de controlepost van het districtscentrum. Je broer werkte sinds zes maanden voor de machtsovername als soldaat in Kabul. Zowel je broer als vader stopten met hun job toen de machtsovername plaatsvond. Om hun jobs aan te tonen, legde je een foto neer van je broer in zijn werkkoutfit en twee foto's van je vader met een geweer. (zie documenten nr. 1 en 3 in de groene map) (npo p. 6, 7, 8, 19) Je maternale ooms S.A. en K. (cgvs nr. ../.....) werkten respectievelijk als militair en bij de arbaki. (npo po. 8, 9) Je vader en oudere broer hebben nooit problemen gehad met de taliban vóór de machtsovername. (npo p. 14)

Wat jouw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat je een familielid bent van een aantal vroegere leden van het ANSF, waarvan je niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hadden met daden van vervolging (zie verder), is onvoldoende om een nood aan bescherming voor jou zelf aannemelijk te maken.

Ook wat betreft jullie problemen ná de machtsovername, overtuigden je verklaringen niet. Na de machtsovername verhuisde je met de rest van je familie van het districtscentrum van Tagab naar je dorp Haji Zay omdat de taliban amnestie hadden afgekondigd. In de moskee werd verkondigd dat de mensen zonder problemen in het dorp zouden kunnen wonen. De taliban vielen je huis binnen en doorzochten het waarna jullie het dorp verlaten hebben. (npo op. 14, 15)

Er is een aantal zaken die de geloofwaardigheid van je verklaringen fundamenteel onderuit haalt. Zo schetste je op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS een andere context over je problemen en wat de reden was dat je familie besloot het land te verlaten. Op de DVZ vertelde je dat de taliban op de dag van de machtsovername vertelden dat de mensen die tijdens de vorige regering voor de burgerlijke politie gewerkt hebben, hun kinderen moesten verplichten om met de taliban te werken, anders zou de hele familie gedood worden. De taliban gaven dit via de moskee door aan de dorpsouderen en de dorpelingen. Omwille van deze situatie besloot je vader te vluchten. Je werd twee keer expliciet gevraagd of er nog andere dingen gebeurd waren, je zei van niet. (DVZ Vragenlijst, rubriek 3.5) Toen je op het CGVS werd gevraagd om te vertellen wat jullie ertoe had aangezet om twee dagen na de val te vertrekken, vertelde je dat de taliban jullie huis waren binnengevallen met een groep van dertig. Ze doorzochten het huis en vroegen je vader om documenten. Jullie verlieten het dorp nog diezelfde dag. De inval was de enige reden van jullie vertrek. (npo p. 14, 15) Het is opvallend dat je op de DVZ niets zei over de inval bij je thuis, en dat je op het CGVS uit jezelf niets vertelde over de dreigementen via de moskee aan de arabaki's en hun gezinnen. Integendeel, op het CGVS sprak je enkel over de boodschap van vergiffenis en amnestie die in de moskee werd verkondigd. (npo p. 14, 15) Toen je werd gewezen op het feit dat je op de DVZ niets had vermeld van de inval, zei je dat

je niet voldoende tijd had toen. Echter, gezien je op de DVZ tweemaal werd gevraagd of er nog dingen waren gebeurd, kan niet ingezien worden waarom je dat toen niet gezegd zou hebben. (np0 p. 15, 16) Het argument van tijdsgebrek houdt geen steek, waardoor deze tegenstrijdigheid overeind blijft.

Je werd ook gewezen op het feit dat je op de DVZ verteld had dat er nog andere zaken verkondigd werden in de moskee (de bedreigingen). Je herinnerde je niet wat dat was. Pas toen je erop werd gewezen dat je op de DVZ had verteld dat de taliban wilden dat de kinderen van de voormalige arbaki met hen samenwerkten, zei je dat je dat al had verteld. Je had die informatie van je ouders vernomen en dit werd ook telkens in de moskee verteld door talibanleden. (np0 p. 16) Het is helemaal niet geloofwaardig dat je zo iets niet spontaan uit jezelf zou vermelden. Je werd meermaals de kans gegeven om te vertellen over wat er in de moskee werd verteld. Dat je pas begint te vertellen over de bedreigingen naar de kinderen van arbaki toe, nádat de PO je wees op je verklaring van op de DVZ, doet sterk vermoeden dat je een gekunsteld verhaal aan het vertellen was en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van je problemen en die van je familie.

Ten tweede waren je verklaringen over de inval bij je thuis niet aannemelijk. De taliban vertelden onder andere tegen je vader dat ze hem over een paar dagen zouden vermoorden. Ze zouden hem doden indien ze documenten vonden over zijn job, en ze zouden hem ook doden indien hij jou en je broer niet aan de taliban overleverde. Je vader vertelde jullie dat jullie zo snel mogelijk moesten vertrekken omdat ze jullie anders allemaal zouden doden. (np0 p. 17, 18) Als de taliban er zodanig op gebrand waren je vader en de rest van het gezin te doden, houdt het geen steek dat ze hem daarover inlichtten en vervolgens vertrokken. Op die manier gaven ze jullie je de tijd en ruimte om te vluchten en zichzelf elders in veiligheid te brengen, hetgeen onmogelijk de bedoeling kan geweest zijn van de taliban. Dit ondergraaft de aannemelijkheid van de door jou voorgehouden vrees voor vervolging alleen maar verder.

Ten derde staan je verklaringen haaks op beschikbare informatie. Je verklaarde dat de taliban mensen zoals jij viseren wegens het werk van je vader bij de arbaki. In de moskeeën werd verkondigd dat de zonen van arbaki's voor de taliban moesten werken. Indien er werd geweigerd, zouden de vaders gedood worden en de kinderen alsnog gedwongen. (np0 p. 13, 15, 16) Uit informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de talibanregering na de machtsovername probeerde de eigen strijdkrachten op te bouwen. Zij rekruteerden hiervoor op vrijwillige basis en vooral onder hun eigen aanhangers. Gevallen van gedwongen rekrutering werden hierbij niet gerapporteerd. Bronnen melden bovendien dat het tegendeel het geval was, nl. dat de taliban meer dan genoeg personen had die wilden toetreden tot hun strijdkrachten, onder meer omwille van de economische crisis in het land. Je bewering dat de taliban gebruik zouden maken van gedwongen rekrutering van familieleden van arbaki's berust louter op jouw verklaringen, wordt door jou niet gestaafd en wordt geenszins bevestigd door de aanwezige informatie.

Naast je vader had je twee maternale ooms en je broer die voor de overheid werkten. Je maternale ooms S.A. en K. werkten als militair en bij de arbaki. Je broer was soldaat.

Je maakt echter evenmin aannemelijk dat je omwille van de profielen van je ooms en broer een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren door de taliban. Ten eerste kan er, zoals hierboven reeds werd uiteengezet, geen ernstig geloof worden gehecht aan je persoonlijke vervolgingsfeiten en die van je familie voor jullie vertrek uit Afghanistan, waardoor er geen geloofwaardige indicatoren zijn dat de taliban naar jou op zoek zouden zijn. Ten tweede heeft je oom K. ondertussen een negatieve beslissing gekregen (zie blauwe map), wat betekent dat er werd geoordeeld dat hij geen risico loopt in Afghanistan. Gezien hij niets te vrezen heeft, kan niet ingezien worden waarom dat voor jou wel zou zijn omwille van de job van je oom K. Daarnaast blijkt dat je familie in je dorp zonder duidelijke problemen in Afghanistan verblijft. Gevraagd hoe het met hen gesteld is, zei je dat het goed gaat met hen. Na hun terugkeer uit Iran zijn de taliban niet meer bij hen langsgekomen. (np0 p. 11, 17) Gezien je familie geen problemen heeft met de taliban, kan ook niet ingezien worden waarom jij bij terugkeer wél problemen zou hebben door de vroegere jobs van je familieleden.

De hierboven gedane vaststellingen versterken stuk voor stuk de beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw problemen met de taliban omwille van de jobs van je vader, broer en ooms.

Bijgevolg maak je geen nood aan internationale bescherming aannemelijk omwille van problemen met de taliban."

"Wat betreft de overige documenten die je hebt voorgelegd in het kader van je procedure en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: je taskara en die van

je familieleden staven jullie identiteit en afkomst uit Tagab, dat zijn elementen die op zich door het CGVS niet betwist worden, maar die geenszins van aard zijn dat ze een ander licht kunnen werpen op de vaststellingen die werden gedaan in je dossier. De stemkaart van je vader toont aan dat hij kon stemmen, maar houdt verder geen verband met je asielrelaas. De foto's van je broer op zijn werk en van je vader met zijn geweer, onderbouwen je verklaring dat ze voor de voormalige overheid gewerkt hebben. Deze foto's kunnen echter niet aantonen dat jij persoonlijk iets te vrezen hebt in Afghanistan omwille van hun jobs. De familiefoto's en twee foto's met je broer samen, tonen jullie familieband aan. De bijlage van je maternale oom K.S. legde je neer om te tonen wie je oom juist was. De bijlage toont aan dat hij in België asiel heeft aangevraagd. Voor de rest houdt de bijlage van je oom geen verband met jouw eigen relaas."

In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota impliceert dat hij verwesterd is, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*" januari 2022, p. 25 e.v.).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul.

Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat "*zina* betreft" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*").

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekommen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA "*Guidance Note*" van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Het EUAA-rapport “*Country Focus Afghanistan*” van november 2024 bevat slechts gelijklopende informatie met bovenstaande vaststellingen.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker stelt dat hij in België is toegekomen als minderjarige. Hij heeft OKAN-onderwijs gedaan om Nederlands te kunnen leren. Hij speelde voetbal. Verzoeker is beginnen werken, eerst als student, erna als volwaardig arbeider en industrieel metaalbewerker. Verzoeker draagt moderne kleding en gaat graag uit, soms naar een discotheek. Hij drinkt eveneens alcohol, wat in Afghanistan volkomen inacceptabel is. Hij had een vriendin van buitenlandse origine, maar zij is teruggekeerd naar haar land van oorsprong.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts sinds december 2022 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verder heeft verzoeker tot zijn 14 jaar in Afghanistan verbleven, waardoor kan aangenomen worden dat hij al in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Het feit dat verzoeker hier naar school is gegaan en werkt doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Dat verzoeker alcohol drinkt, hier uitgaat en westerse kledij draagt, is evenmin onvoldoende om te spreken van een verwestering in zijn hoofde.

Wat de machtsoverneming door de Taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de Taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de Taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kapisa.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder zijn er geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP